

שרה (משמאל) על ספסל-הנאשמים. מימין בעלה שמעיה ללכת לאבדון ביחד?

חורה למילחמתה בשימוש כסמים. היחסים ביניהם הידרדרו עד כדי כך, ששרה ביקשה גט.

שמעיה התנגד. תחליט למי אתה נשוי, לי או להירואין? הצהירה שרה, ושמעיה אמר לה לא להתערב בענייניו. ידעתי שהם רצחו (ישראל ישורון ונחום קלימון — א.א.) ושהם מלעיטים אותו בסמים, הגעתי להכרה שזה לא בשבילי כל העולם הזה, אמרתי: אני רוצה להתגרש! הוא ניסה לשכנע אותי עד הרקה התשעים לא להתגרש, אבל כאשר הגענו לרבנות, הוא קיבל שיגעון. הוא ריק עלי שם ואמר: את רוצה להתגרש? בבקשה: אנתנו נתגרש היום! הוא רץ אחרי הדיין שהיה כבר ברחוב והביא אותו בחורה. הוא אמר לי להגיד שאני בוגדת בו, שהוא אימפוטנט ושהוא משתמש בסמים, ואני אמרתי את זה.

הרבנים כתבו על תיק הגירושין הזה, סכנת נפשות! והם גרשו אותנו באותו יום. כשחזרנו הביתה זו היתה הפעם השניה שאני קיבלתי מכות. ממש הייתי על הריצפה. איך אני מעזה להתגרש ממנו? ואז אחרי שעילף אותי ממכות, הוא ביקש שליחה, הוא בכה ואני בכיתי, ושידיה בסדר, ואנחנו נמשיך. אני הבנתי שהוא עושה את זה לא מתוך הכרה, כי הוא הרי אוהב אותי, הוא עשה זאת בגלל הסמים, ואני אהבתי אותו כי הוא ביסרו לא רע. אז למחרת חזרנו לרבנות וביקשנו להתחתן שוב.

זה היה הסוף. מאז שקעה שרה באפסטיה, לדבריה, ועשתה כל מה שביקשו ממנה. חזרתי כמו כלבלב. חזרתי כאשר אני יודעת הכל. ידעתי על הסחר בסמים. נכנסתי לארצות. הבנתי עם מה אני חייה ואיך אני חיה. הבנתי הכל ואני הסכמתי לחיות ככה.

מיתוס של רוע

שרה לא גילתה את מעורבותה בעולם הסמים מרצונה החופשי. בצורה דרמטית, בעיקבות כמה שיחות-טלפון שהציגה לפני התובעת, נשברה שרה והודתה כי היתה, בשלב מסוים, מעורה לגמרי בעולם הסמים ובעסקים של שמעיה. התובעת השמיעה באזניה שיחות שהוקלטו על-ידי המיטרה בהסתר, שיחות של פועלים בתחנת הסמים, הפונים לשרה כדי להחליף פועל שלא הגיע, או לברר פרטים על העבודה בתחנה, או חבר נרקומן הפונה אליה מבית-חולים לחולי-נפש ומתחנן שתביא "ממת קים", כי אלה שקיבלו קודם היו "חנטאריש", והיא מקשיבה, עונה ומבצעת.

בשלב זה ביקשה שרה כוסמים ונחה על דוכן-העדים. מאז שחזרתי

שפוך מסמים, לפי דבריה של שרה, והיא עשתה את הניסיון האחרון שלה לצאת מהמעגל שאליה נקלעה. היא עזבה את שמעיה ונסעה לפאריס.

"חזרתי כמו כלבלב"

תובעת העלתה גירסה שונה לנסיי עיה זו. זה היה שמעיה שהציע שתיסעי, כדי שתהיי רחוקה עד שכל עניין הרצח ירגע, אמרה התובעת. אבל שרה הכחישה. אולם האדם הראשון שפגש כה כנמלה-התעופה בפאריס היה חברו הטוב של שמעיה, סוחר-סמים בעצמו, שהביא אותה לביתו, שם היא התגוררה איתו ועם אשתו במשך עשרה ימים.

אז סיפר לה כי מגרו, נחום קלימון, פועל של ישראל ישורון, ועדה-מדרינה הראשי במישפט, הגיע לפאריס וכי הוא נושא אקדה. שרה העידה כי נכנסה

תובעת אחיטוב את משקרת על דוכן העדים?

מיטרות. ואז, באותו ערב, אני קיבלתי מכות משמעיה. הרי זה צריך להיות ברור, שאפילו אם רוצחים או, ואני אגיד שאני הולכת למיטרה, אם אני אקבל מכות, כי מי יותר חשוב, האשה או החברים? בטח החברים!

שרה גילתה כי ברית-החברות בעולם-התחתון קדושה וחשובה יותר ממישפחה, יותר מאשה. למרות האהבה הגדולה שרחש לה שמעיה, היא לא יכלה לאמר לו מאומה. אחרי שתי הריצות הפך שמעיה

את הניר ובלע אותו. שרה הכחישה את האירוע מכל וכל.

במהלך כל העדות הצהירה שרה שוב ושוב על התנגדותה העקרונית ושינאתה לסמים. היא אף סיפרה על הפעם היחידה שבה נטלה הרואין. לדבריה, היה זה כאשר כבר היתה מיואשת לגמרי מסיכויי הגמילה של שמעיה. ואז אמרה לו: אם אתה רוצה ללכת לאבדון, אז נלך יחד! ושאפה לקירבה מנת הרואין. לדבריה גרם לה הדבר עלילפון והיא נלקחה לבית-חולים.

צדדים נוספים באישיותו של שמעיה נתגלו לשרה במשך הזמן. היא ראתה את התפרצויותיו הסרות-הפטר, היא העידה כיצד יום אחד עברו במכונית ביפו, לפתע ירד שמעיה מהאוטו, ניגש לגבר שעמד ליד תנות-עוגות והיכה אותו. הוא חזר למכונית והסביר כי זה סרסור. היא ראתה אותו אלים ומכה בעוד כמה מיקרים. אך הפעם הראשונה שבה זכתה היא בנחת ורועו, היתה כאשר הפרה את הכלל הראשון של העולם התחתון. היא איימה על ישראל ישורון, לדבריה, כי תלך למיטרה ותגלה שהוא רצח את מישל נחמיאס.

שרה נאשמה בכך שהיא ניסתה לשלל את רוצחו מישל ושולמת שלי לכצע את הרצח, "לבזבז אותם" לדברי העדים, כדי להציל את שמעיה ואת ישראל ישורון ממישפט על הברחת קילוגרם הרואין לישראל מתורכיה. שרה הכחישה במישפט כל ידיעה על הריצות ועל רשת-הסמים.

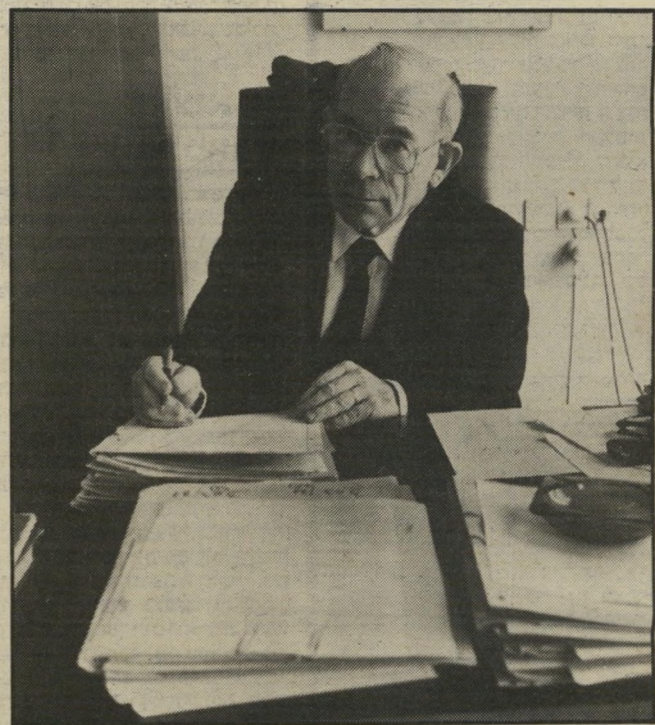
היא טענה כי רצח מישל התגלה לה במיקרה, כאשר היתה בביתו של ישורון בתל-גיבורים, ושמעה את אביו של מישל, ריימונד נחמיאס, בא לשאול על בנו שנעלם. ישורון צעק עליו וסילק אותו, וכאשר חזר הביתה אמר: מה הוא רוצה הזקן הזה? אני אשלח לו את עצמות בנו ברואר! התגלית כי כוצע רצח גרמה לשרה ועווע, לדבריה, והיא איימה על ישורון כי תלשיץ למיטרה.

שמעיה בא הביתה מטורף מזעם ואמר לי: את אמרת לישראל שתלכי למיטרה? עניתי: כן שמעיה, אבל אני לא התכוונתי, רק רציתי להפחיד אותו! אבל הוא אמר שזה לא יכול להיות שאשתו תדבר ככה על

לא לרצוח! אמרה שרה בבית המישפט.

מסע-צלב נגד סמים

כל שאיבדה שרה את ייחודה בעולם התחתון, ייחוד של בחורה חזקה העומדת על רגליה ומפרנסת את עצמה בכבוד ונמצאת עדיין בעולם של שומרי החוק, החל גם יחסו של שמעיה אליה משתנה. הוא אמנם אהב אותה מאוד, אולם הסמים שלטו בו וגרמו לו אימפוטנציה וחוסר אפשרות להביא ילדים לעולם. שרה התלוננה על כך בפני חמותה, ופנתה לרופאים שאישרו כי אם שמעיה לא יפסיק את לקיחת הסם, לא יוכל להביא ילדים לעולם. שרה רצתה בילדים, והיא עשתה נסיונות אי-סופיים לגמול את שמעיה. הם עברו מדירה לדירה, לרוב דירות של ידידים עבריינים שהיו ככלא או בחו"ל. שרה ניסתה לגמול את שמעיה בבית אמה, שם לא יכול היה לקבל הספקת סמים מידידי. היא הצליחה, מדינה נגדו במישפט, לדהאב, כדי לגמול אותו שם. אולם ישורון דאג להביא לשם סמים בכמות מספקת, כדי ששמעיה לא יסכול יותר מדי. את מילחמתה הפרטית כסמים

שופט וינוגרד נותרו ספקות גדולים...

הציגה שרה בבית-המישפט כמסע-צלב. אני מתנגדת לשימוש בסמים קשים, במיוחד בהרואין. זה רעל, זה סם המוות! חזרה והצהירה פעמים אין ספור מעל דוכן-העדים.

אך כבר בראשית חייה המשותפים עם שמעיה, ידעה שרה כי הכסף שממנו היא חיה בא ממכירת סמים. שרה עזבה את מקום עבודתה בכיקוקס יום אחרי שהכירה את שמעיה. מאז פירנס אותה שמעיה. וכאשר היה צורך או נעלם, היו לשרה הוראות ללכת לכרס-התימנים ולפנות לבחור בשם אבי בנימין.

החברים יותר חשובים

בשלב מסוים של המישפט ניסתה התובעת להוכיח כי שרה עצמה נוהגת להשתמש בסמים קשים. היא מיקרה שנו, לדברי התובעת, נתפסו שמעיה, שושן ושרה באולם-המעצרים של בית-המישפט, כאשר הם גוהרים על נייר שעליו היתה מפורזת אבקה. התובעת טענה כי זה היה הרואין, שהשלושה שאפו יחדיו. כאשר ניגש השופט לשלושה, חטף שמעיה

המוערון עצמו הועמד לרשות השניים כמתנת הבית.

את חייהם המשותפים החלו בביתו של עובדיה ררויה, עברייני נודע, וחברו הטוב של שמעיה. שרה טוענת כי באותה תקופה היו לה עדיין חברים בנייטובים, שהכירה בבית-הספר ובאוניברסיטה, וגם הם הוקסמו משמעיה, כמוה. אולם אחרי תקופה קצרה מאוד נעלמו החברים הללו, ונותרה רק החברה העבריינית.

שמעיה ברמה שלך מבחינה אינטלקטואלית? שאלה התובעת את שרה, אשר במהלך עדותה במישפט לא הסתירה את כוונה ושאלה הנפש שלה לעבריינים ולכל עדיה-תביעה. שרה ענתה: כן! אף על פי שהוא עמד כאן ועשה מעצמו ליצן. אין לו השכלה פורמלית. הוא למד אולי עד כיתה י', אבל הוא יודע שבע שפות, ואני רק שלוש. הוא יודע היסטוריה ועזר לי הרבה בתנ"ך, כאשר עשיתי עבורה על הרמב"ן לאוניברסיטה.

חודשיים אחרי נישואיהם, נעצר שמעיה יחד עם חברו עובדיה ררויה ויהודה חון, באשמת חטיפה באוימים מחנויות-כבישים בתל-אביב. בזמן המעצר אסר השופט פירסום שמות החשודים ותמונותיהם, כדי לאפשר למיטרה לערוך מיסדר-יהוי. כדי שטרם ימסרו לה מטרם שרה את תמונות החשודים ליוסי היימן, באותו זמן כתב של העולם-הזה. שרה העידה כי ניסתה לעשות זאת, מכיוון שראתה

שהמיטרה מטרידה את בעלה ומציקה לו בלי סיבה. ואמנם, באותו מישפט זוכה אנג'ל מאשמה.

באותו זמן הבינה שרה, כי שמעיה הוא נרקומן. הדבר התבטא בכך שהוא השתמש בסמים קשים בכמויות עצומות. הוא צרך אז כ-10 גרם הרואין ביום — 300 גרם בחודש, כמות שמחירה בערכים של היום 2.4 מיליון שקל בחודש. אולי אני תמימה, אבל טיפשה לא הייתי אף פעם, חזרה והצהירה שרה על דוכן-העדים, ואין ספק שצדקה. כיצד, אם כן, אפשר לחשוב שהיא האמינה לשמעיה, כאשר סיפר לה כי מקור הכנסתו היחיד, באותה תקופה, היה עסקה-בגדים שלו בשוק הכרמל?

בבית "שריף עבריינים" לדברי שרה, ועם בעל מסטול רוב הזמן, קשה להאמין כי גם בחודשים הראשונים לנישואיהם לא ידעה על עסקי הסמים של שמעיה. היא נכנסה לעולם התחתון כרג למים. מהר מאוד למדה ללכת "לצעוק" לשמעיה בבית-המעצר כאבן-כביר ולהתקשר למי שצריך כדי להשיג את התמונות לטירפוד מיסדר-היהוי. הייתי מוכנה לעזור לו, אבל